Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

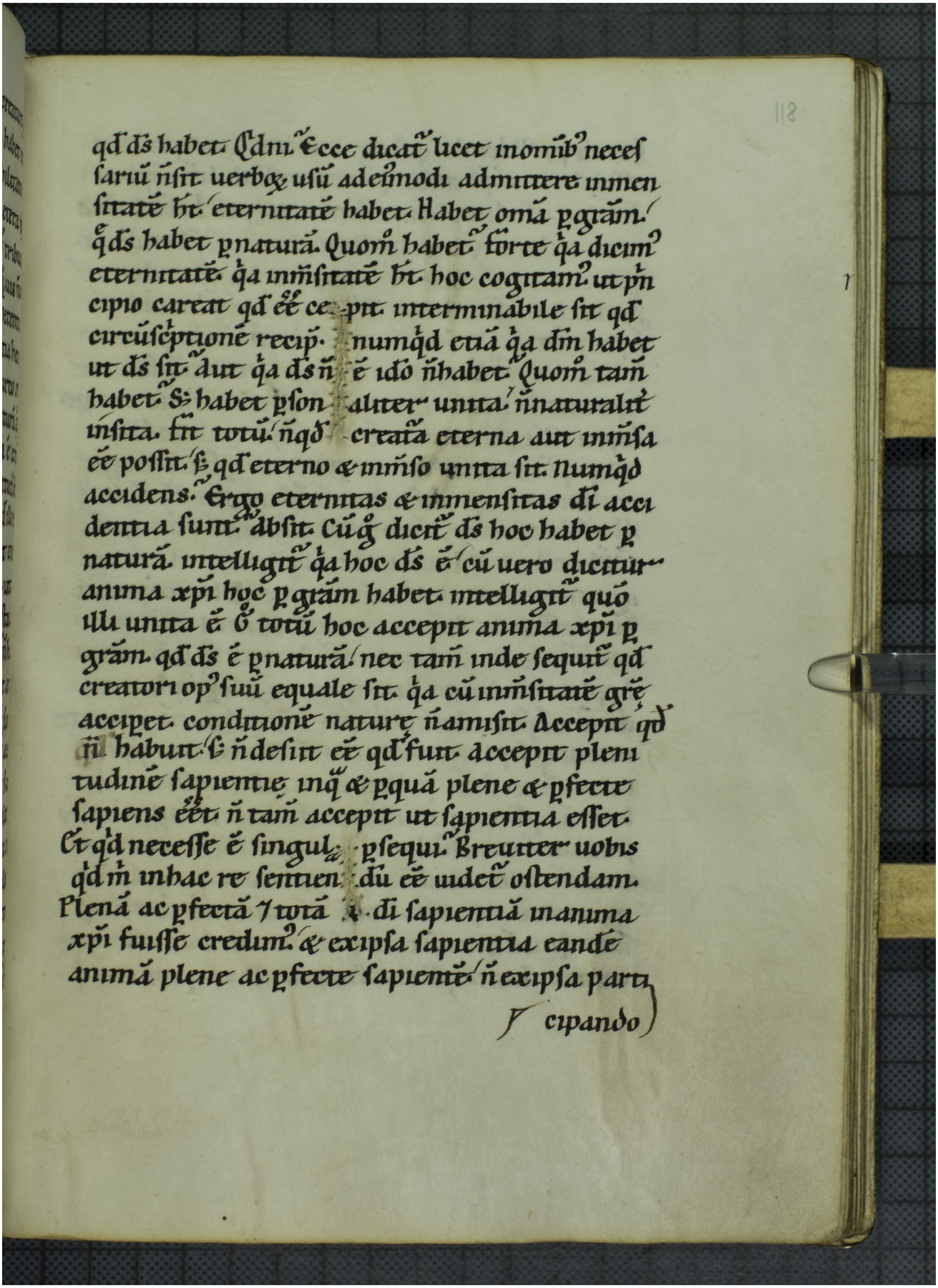

118

qd ds habet. Qdni. Ecce dicat licet inomib necessariu nsit uerbo usu adeimodi admittere inmensitate hr eternitate habet. Habet oma pgram. qds habet pnatura. Quom habet forte qa dicim eternitate qa inmnsitate hr. hoc cogitam ut pncipio careat qd ee ce- pit interminabile sit qd circuscptione recip. numqd etia qa dm habet ut ds sit aut qa ds n e ido nhabet. Quom tam habet. S: habet pson aliter unita nnaturalit insita. fit totu nqd creata eterna aut inmnsa ee possit. s: qd eterno & inmnso unita sit. Numqd accidens. Ergo eternitas & immensitas di accidentia sunt absit. Cu g dicit ds hoc habet p natura intelligit qa hoc ds e cu uero dicitur anima xpi hoc pgram habet intelligit quo illu unita e g totu hoc accepit anima xpi pgram. qd ds e pnatura nec tam inde sequit qd creatori op suu equale sit. qa cu inmnsitate gre accipet conditione nature n amisit. Accepit qd n habuit. s: n desit ee qd fuit accepit plenitudine sapientie inq & pqua plene & pfecte sapiens eet. n tam accepit ut sapientia esset. Et qd necesse e singul psequi. Breuiter uobis qd m inhac re sentien du ee uidet ostendam. Plena ac pfecta ⁊ tota di sapientia in anima xpi fuisse credim & ex ipsa sapientia eande animā plene ac pfecte sapiente n ex ipsa parti

cipando